

[Fiskeriministeren]

skabsbeslutninger på fiskeripolitikens område og derefter i mangel af fællesskabsbeslutninger har truffet en serie af nationale foranstaltninger. Jeg er enig med hr. Kjeld Olesen i hans vurdering af sagens alvor. Jeg er også enig i hans vurdering af, at situationen er uholdbar. Derfor skal vi handle hurtigt, men vi skal ikke handle panisk.

Bemærkninger, der er faldet under debatten, giver mig anledning til at nævne, at det var mandag i sidste uge, vi senest gjorde et forsøg på at opnå en forhandlingsløsning på de fiskeripolitiske spørgsmål. Det lykkedes ikke, og jeg blev i Bruxelles for at sikre, at vi fik afleveret ajourførte danske vurderinger af hensyn til Kommissionens behandling af sagen onsdag i sidste uge. Kommissionen besluttede at afvise de britiske foranstaltninger; det skete i en præcis form. Den blev afgivet for alle de britiske forslag i sammenhæng, og det var en motiveret afvisning, hvilket er vigtigt, fordi den derved kan indgå som første led i en domstolsprocedure. Det var i fredags, Storbritannien skriftligt modtog Kommissionens afgørelse, og først sent mandag aften i denne uge forelå der en foreløbig britisk reaktion. Jeg kan oplyse tinget om, at regeringen i dag har rettet en henvendelse til EF-Kommissionen, hvori vi gør rede for vor vurdering af sagen efter den britiske afvisning af at følge Kommissionens henstilling om ikke at lade foranstaltningerne træde i kraft.

Jeg kan sige, at vi heri ikke alene tager udgangspunkt i de faktiske konsekvenser af de konkrete foranstaltninger, som Storbritannien har gennemført, men også peger på de alvorlige konsekvenser, der knytter sig til dette at få etableret en fælles fiskeripolitik, hvis disse nationale foranstaltninger får lov til at passere.

Derfor munder regeringens henvendelse til EF-Kommissionen ud i en henstilling om, at den ufortøvet tager skridt til at bringe de pågældende foranstaltninger for EF-Domstolen, og at der nedlægges påstand om, at foranstaltningerne af Domstolen kræves suspenderet under sagens behandling.

I Kommissionens skrivelse til Storbritannien, hvori de meddeler, at de ikke kan godkende foranstaltningerne, henvises der for flere foranstaltningers vedkommende til, at de er i modstrid med de forudsætninger for nationale foranstaltninger, der var indeholdt

i Haag-erklæringen af 1976. Det må derfor være en naturlig konsekvens af Storbritanniens meddelelse om, at foranstaltningerne forbliver i kraft, at Kommissionen tager skridt til at forelægge sagen for Domstolen. Såvel af denne grund som ud fra ønsket om at få en hurtig afgørelse i sagen er det vigtigt, at det er EF-Kommissionen, der som traktatens vogter indbringer sagen for Domstolen.

Jeg skal ikke her gå i detaljer om forskellen i det procesforløb, der kunne være tale om. Jeg skal kun nævne, at et medlemsland, der overvejer at rejse en sag mod et andet medlemsland, først skal forelægge sagen for Kommissionen, der skal afgive en såkaldt begrundet udtalelse. Først når en sådan foreligger, hvilket skal ske inden for tre måneder, kan et andet medlemsland bringe sagen for Domstolen.

Jeg vil gerne tilføje, at regeringen under disse dages forløb har haft nær kontakt til fiskeriets organisationer, og jeg kan sige, at fiskeriets organisationer har været enige i de skridt, som regeringen har taget.

Jeg skal derfor på regeringens vegne afvise det stillede dagsordensforslag. Det vil, hvis det blev vedtaget, kunne betyde en ganske alvorlig forsinkelse af en afgørelse i denne sag.

Hr. Erlendsson beskæftigede sig i sit indlæg med en række andre fiskerimæssige emner, men da hr. Erlendsson tog udgangspunkt i forkerte forudsætninger, nåede han selvfølgelig også frem til forkerte slutninger, og derfor skal jeg ikke forlænge denne debat med at kommentere de enkelte elementer heri.

(Kort bemærkning).

Erlendsson (FP):

Det er kun en skindebat og kan ikke blive andet end en skindebat, når fiskeriministeren vil undlade at kommentere, hvad jeg har sagt her, ved at sige, at det er forkerte forudsætninger uden at sige, hvilke forudsætninger det er, der er forkerte. Når jeg har foreslået på fremskridtsparitets vegne, at det er Danmark, der rejser sagen, så ved jeg udmærket, hvad proceduren siger, men jeg ved også, at artikel 169 ikke siger noget om, at Kommissionen skal rejse sagen. På baggrund af de udtalelser, den danske kommissær for fiskeriet i EF er fremkommet med om, at han ikke øn-